

αύτὸς ἔργε μακρὸν τῆς ὥχθης, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ πλοίου του πᾶν ἄλλο ἐσκέψθη ἵνα τὸ προσδέσθη ἕκεῖ. Ἀναμφιβόλως, τὸ ἀφῆκε ν' ἀποπλανηθῇ ἐν τῷ πελάγει.

«Ἐξακολουθήτωμεν τὴν σκέψιν ἡμῶν. Τὴν πρώτην δὲ ἀθλιος ἐκυρεύθη ὑπὸ ἀρρήτου τρόμου, ίδων ὅτι τὸ πλοῖον ἀνευρέθη καὶ προσδέθη εἰς μέρος δὲ αὐτὸς, ὃς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἴσως, συγνάζει τακτικῶς. Τὴν ἀκόλουθην νύκτα, χωρὶς νὰ τολμήσῃ ν' ἀπαιτητὴν σητὸν πηδάλιον πλοῖον τοῦτο; Προσθῶμεν εἰς ἀναζήτησιν του, ἵτις ἔστω ἡ κυριωτέρα τῶν ἀναζητήσεων ἡμῶν. Μετὰ τῆς πρώτης διασταφήσεως ἣν θὰ ἐπιτύχωμεν, θ' ἀρχίσῃ νὰ ὑποφέσῃ καὶ ἡ αὔγη τῆς ἡμέτερας ἐπιτυχίας. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ μᾶς διδηγήσῃ, μετὰ ταχύτητος ἵτις καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς θὰ ἐκπλήξῃ, πρὸς ἑκαίνον ὅστις εἴχε κάμει χρῆσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπαιτίαν τῆς κυριακῆς νύκτα. Ἡ μία ἐπιθετικῶσις θὰ ἐπανιάνηται διὰ τῆς ἑτέρας, καὶ θὰ μᾶς ἀγγίσῃ τὰ ἔπειρας, ὅστις ταχέως θὰ εὑρεθῇ εἰς χεῖρας ἡμῶν.

Διὰ λόγους οὓς ἀποσιωπῶμεν, ἀπέγομεν τοῦ νὰ δημοσιεύωμεν ἐνταῦθα τὰ πρακτικὰ ἐν οἷς ἔκτιλίστεται ἡ ἀνάκρισις ἡ γενομένη συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρους ἐνδείξεις, τὰς κατὰ τὸ φαινόμενον ἐπιπολχίους, ἃς ἀπεικάλυψεν δὲ Δυπέν. Ἀναρέρομεν μόνον, διὰ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα ἐπέτυχε τελείωτος, καὶ διὰ διευθυντῆς τῆς Ἀττυνομίας ἀπλήρωσε πιστῶς, καίτοι δυσθύμως, τὴν πρὸς τὸν ἱππότην Δυπέν ὑπόσχεσίν του.

ΤΕΛΟΣ

ΜΙΑ ΣΟΦΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Τὸ πηρῆσε παλαιότερος ἐποχὴ, καλὴ διὰ τοὺς βεσιλεῖς, πλὴν δεινὴ καὶ δυσφόροτος διὰ τοὺς λειποὺς ἀνθρώπους καὶ κατ' αὐτὴν, διηγεῦνται, ὅτι ἐκεῖλενεν ἀπεράντευ χώρας, κωφός τις καὶ χωλός μονάρχης, ἔχων κυλλὴν τὴν εὐώνυμον χεῖρα, καὶ τυφλὸν τὸν ἔτερον ὄφθαλμόν. Πλὴν, τὰ φυσικὰ ταῦτα διλατῶματα δὲν ἐκάλυπτον παντάπει τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ νὰ θεωρῇ ἐκεῖτὸν Νάρκισσον, τὴν δυοφώνῳ ἐπιβεβαιώσει κολάκων φίλων του καὶ δὲ ἀνάπτηρος ἡγεμών, ὃργιζετο ἐναντίον τῶν ἀτυχῶν ζωγράφων, οἵς ἀνέθετε τὸ δυσχερὸς ἔργον τῆς ἀπεικανατίσεως παρομοίας καλλονῆς, φονέων τοὺς μὲν, διέτι κατορθοῦντες νὰ τὸν εἰκονίζωσι καλλίμορφον, τὸν ἐζωγράφουν πάντη ἀνόμοιον, τοὺς δὲ, διότι ἐπετύχανον μὲ τὴν δμοιότητα, ἀλλ' ἀπικόνιζον αὐτὸν κακεντρεχῶς δυτειδέστατον, καὶ πλήρη φρικαλέων σωματικῶν ἐλαττωμάτων. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἢ τὸ ἀληθῆς καλλιτέχνης. Μάτην ἀντικαθίστα διὰ νέων τοὺς ἐκάστοτε ἀποτυγχάνοντας, οὓς μὲ λύπην του ἡναγκάζετο νὰ φονεύῃ, ἐνσπειρών πανικὸν εἰς τοὺς ταλαιπώρους ζωγράφους τῆς εὐρείας ἐπικρατείας του,

κινδυνεύοντας νὰ κρεμασθῶσι μέχρις ἐνός, ἵνα μὴ προστήρετο αὐθερμήτως ἀστημός τις φιλόσοφος, μετρίας κατέχων γνώστεις κακλιτεχνιάς, δύστις δ. ἐδών διὰ τὸ μόνον λάθος τῶν προειπεισθέντων ζωγράφων ἀπέκειτο εἰς τὴν ἀνεπιτυχῆ ἐκλογὴν τῆς θέσεως ἢν ὅπειλ. νὰ δόστωσιν εἰς τὸν εἰκονίζεμενον, ἀνέλαβεν αὐτὸς νὰ ικανοποιήσῃ τὸν δύσκολον ἡγεμόνα καὶ κατώθισταις νὰ συμβιβάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, οἰκονόμησας; Θυμητίως τὰ πράγματα.

Πρέστησε τὸν μονάρχην εἰς θέσιν κυνηγοῦ, σκοπεύοντος τὸ θήραμα μὲ τὸν χωλὸν πόδα γονυπετῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἰς τρόπον φέτος τὸ ἐλάττωμα νὰ καθίσταται ἀφρένες, ἵποστηρίζοντα διὰ τῆς βεβλαμμένης χειρὸς φυσικότητα τὸ ὅπλον, τοῦ δποίου τὴν σκανδάλην ἐπείζεν ἢ θεῖα, ἐνῷ ἡ κεφαλὴ, χαμηλούμενή δηθεν ἐπὶ τοῦ πυρεβόλου, μὲ κλειστὸν τὸν ἐσθετικὸν ὄφθαλμὸν καὶ τὸν ύγιη σκοπεύοντα ἐπὶ τοῦ σημείου, ἐδίδε τόσην φυσικὴν δμοιότητα πρὸς κυρτὴν ράχιν σκοπευτοῦ εἰς τὸν βασιλικὸν ὕσθιον, φέτος δ μονάρχης ἀνεγνώρισεν ἐκεῖτὸν, χωρὶς νὰ ὄργισθη πλέον διὰ τὰ ἐπιτώματά του, τὰ δποῖα ὑπῆρχον μὲν ἀπαράλλακτα, ἀλλ' οὐχὶ εἰδεχθῆ καὶ παρὰ φύσιν, μᾶλλον δὲ χρήσιμα καὶ ὑποθοιθυντα τρόπον τινὰ τὴν φυσικότητα τῆς στάσεως. Τόσον δὲ ἐγοητεύθη, φέτος, ώς δόλοι οἱ μυθευόμενοι βασιλεῖς, παρεχώρησε καὶ αὐτὸς εἰς γάμον τὴν θυγατέρα του, ἐντελῶς ἀνόμοιον αὐτῷ, καθὼς βεβαίουσιν, ἔχουσαν τὴν μορφὴν, εἰς τὸν μεγαλοφυὴν ζωγράφον, δύτις σώτας τοῦ θυνάτου τοὺς δμοτέχνους του, ἀφῆκεν ἀμαρτίας εἰς ἡμᾶς ἐν λαμπρὸν παράδειγμα τοῦ πῶς πρέπει νὰ μεταχειριζόμεθα καὶ τὰ ἡθικὰ ἐλαττώματα τῶν δμοίων μας, θεωροῦντες αὐτὰ ὑπὸ τὴν χρησιμωτέραν των δψιν.

ΙΚΑΡΙΩΝΗ

ΟΔΙΓΟΝ ΑΠ' ΟΔΑ

Σαροί. Εἰς τὴν προλαβούσαν ποικιλοδαισίαν, τὴν ὑπὸ τὸν ἄνωθεν τίτλον, ὑπεγέθην νὰ παραθέσω δεῖγμα μεγάλης ρεκλάμας, τῆς περὶ τὸν Sapol — εἴδους σάπωνος κατασκευαζόμενου ἐν Ἰταλίᾳ — ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀλληλην ἐκείνην, τὴν τελειοτάτην ἐν τῇ συντομίᾳ της, δηλ. τὴν τοῦ γερμανοῦ Hink, ἣν τότε παρέθηκε. Ἰδοὺ ηδη, ἵνα ἐκτελέσω τὴν διόρθωσιν μου, ἡ ἐν λόγῳ ρεκλάμα, μία τῶν πομπολυγωθεστέρων τοῦ εἴδους, χωρὶς, ἐνοιεῖται, νὰ ὑπολογισθῶσι καὶ τὰ εἰδη τῶν στοιχείων, καὶ οἱ παράγραφοι κ. λ. διέψην αὕτη τηνούται. — «Τὸ σάπολ εἶνε σαπωνίνον ἀριστον τῆς τοιαλέτας, βραβευμένον, ὑγιεινὸν, πραϋντικόν, καθαρτικόν· καθιστᾶ τὴν ἐπιδερμίδα μαλακήν, βελουδοειδῆ καὶ λευκήν· ιστίνει καὶ προλαμβάνει πάσχεις τὰς δερματικὰς νόσους. Θεραπεύει πάσχεις τὰς δερματικὰς παθήσεις (ἀκολουθεῖ μακροτάτη ἀπαρίθμητις του, ἀφ' ἣς δὲν λείπει οὔτε ἡ ἐρυθρὰ φίλη ἐκ πότου ἢ ἀλλως, οὔτε ἡ φύρα, οὔτε οἱ κάλοι κ. λ.) καὶ βραδύνει τὸν σγημα-